

Índex:

- Defineix que és una religió.....2
- Justifica el motiu pel què has triat una religió determinada a l'hora de fer aquest treball.....2-3
- Explica en que es fonamenta, quins són els seus rituals, on es practica i per què.

- Les tres grans corrents.....3
- Buda (Sidarta Gautana).....3-4
- Lama.....4
- Rituals.....5-6
- Llocs on es practica.....6-7

- Digues quina ha estat la descoberta més important per a tu a l'estudia

aquesta religió.....7

- Comenta a grans trets, a partir del que has buscat i has escoltat en el vídeos que s'han passat a classe quines són les semblances i les diferències entre aquestes cinc grans religions.....8
- Bibliografia.....9
- Annexos.....10

• Defineix què és una religió.

La religió és un conjunt de creences i de dogmes que defineixen la relació de la persona humana amb el sagrat.

La religió recorre al llenguatge simbòlic. Simbòlics són els ritus que és practiquen, i simbolitzen els mites que normalment els acompanyen.

Quan abordem, des del punt de vista antropològic, el estudi del fenomen religiós, dins d'una religió hi ha dos tipus de sistemes: un primer de creença, que respon a la preocupació sobre l'univers i quina és la funció de l'home dins d'ell, i un sistema normatiu, el qual senyala el que ha de fer l'home, com ha d'actuar i relacionar-se amb els altres.

L'individu en la societat europea, va a l'església amb l'objectiu de complir amb una obligació moral, honrar a Déu, etc., però no perquè considera aquest com un medi per aconseguir més diners o triomfar en la vida.

La <<manera de veure el món>> posseeix caràcters diferents en la societat, i en aquelles que no posseeixen tradicions científiques, la religió ocupa el lloc de la ciència en la manera de comprendre l'univers. De totes maneres, existeix una diferència fundamental entre el pensament científic i el religiós: la manera científica es comprovada una vegada i una altra, i si no ens permet explicar els fets, l'investigador el retira i el substitueix per un altre. La manera religiosa, en canvi, es <<sagrada>>, intocable: no és pot intentar la seva comprovació.

2. Justifica el motiu pel què has triat una religió determinada a l'hora de fer aquesta treball.

He triat aquesta religió perquè sempre m'ha cridat l'atenció la religió dels països asiàtics. Ja que les seves creences i institucions religioses són completament diferents a les nostres.

També he triat aquesta religió perquè vaig veure en els vídeos que es van passar a classe que els

budistes no creuen en un Déu, i això em va cridar molt l'atenció, ja que sempre he tingut la idea de que totes les religions creuen en un Déu.

- **Explica en que es fomenta, quins són els seus rituals, on es practica i**

per què.

Les tres grans corrents:

Hinayana (petit vehicle), és caracteritzada per la seva austeritat, exclusivitat i racionalisme; *mahayana* (gran vehicle), la seva actitud mística proporciona una base metafísica al sentiment de solidaritat de tots els éssers i que, en lloc de aspirar al nirvana, com el petit vehicle, busca la bodhi (il·luminació) i la possibilitat de convertir-se en buda (il·luminat); *vajrayana* (vehicle de diamants), va aparèixer cap al segle VII, promet la salvació ràpida per mitja de la recitació de fórmules màgiques i una tècnica de pràctiques metapsíquiques.

Buda (Sidarta Gautama):

La religió budista, va ser fundada per Buda, nascut el 560aC., molt a prop de Nepal i fill d'un príncep guerrer. Es casa molt jove, i arriba a tenir una esposa legítima.

Arriba un dia en que es cansa de la seva vida, l'abandona i inicia una vida errant i molt austera.

Tanta absència fica en perill la seva vida, i decideix deixar de vagar i parar-se en la meditació. A partir de llavors va ser anomenat Buda, que significa il·luminat o despert.

Les doctrines de Buda eren independents de tota creença en un deu superior i creador, com també de qualsevol norma o jerarquia sacerdotal, dels seus ritus i funcions.

Les ensenyances del Buda parteixen del reconeixement de que el món en que vivim es imperfecte; ple de misèria i sofriment.

El Dharma o ensenyances del Buda es l'antídote, la medicina, l'elixir que cura el nostre dolor.

La meta que porta al camí de la doctrina del budisme es el Nirvana.

El Nirvana es la extensió de tots els desigs d'aquest món, que allibera l'home de la seva condició de sofriment, de la il·lusió i de la ignorància. Posa fi a la successió de les reencarnacions i allibera l'home de manera definitiva per la il·luminació (bodhi), l'ésser que arriba al bodhi és un buda.

Lama:

El terme <<lama>> significa <<superior>>, però pot aplicar-se per cortesia als monjos o sacerdots de les aldees, seria l'equivalent al títol <<pare>> entre els catòlics.

A partir del segle XII, al Tibet, van començar a buscar els seus lames superiors seguint encara nens, per la qual aplicaven la teoria budista de la reencarnació. Quan sabia d'elegir a un successor, es buscava un nen que presents les senyals de ser la reencarnació de un lama superior difunt.

Al segle XX hi havia més de dos-cents lames superiors que havien estat descoberts, quan eren petits, com a reencarnació dels seus antecedents. En altres llocs el càrrec de lama superior era hereditari, i passava normalment de oncle a nebot.

Rituals:

En el budisme, els actes de veneració que realitzen els laics són més personals que amb grup.

Des dels temps més remots existeix una expressió de fe que es utilitzada tant pels laics com per els membres del *sangha*. Rep el nom dels Tres Refugis, i es recita dient: Hem refugio en Buda. Hem refugio en el dharma. Hem refugio en el *sangha*.

A pesar de que tècnicament el Theravada no adora a Buda, sí existeix una veneració que es mostra per mitjà del culte a la *stupa*. Una *stupa* es una estructura sagrada que conté una relíquia. Els devots caminen al voltant de la cúpula seguint el sentit del rellotge, portant flors i encens com un signe de respecte.

En Kandy, Sri Lanka, tenen com a relíquia una dent de Buda, objecte que representa el centre de adoració de la festa que té lloc cada any el dia de l'aniversari de Buda. En Theravada aquesta celebració rep el nom de Vaisakha, nom del mes en que va néixer Buda.

Es molt popular en les països Theravada, una cerimònia coneguda com *pirit* o *protecció*, en la que es llegeix una col·lecció de encanteri protector dels mal esperits dels escrits canònics del pali, amb la finalitat d'exorcitzar els esperits malignes, curar els malalts, beneir les construccions noves i aconseguir altres beneficis.

En les països Mahayana els rituals són més importants que en els del Theravada. Les diferents imatges de Buda que hi ha en els altars del temples i en les cases dels devots, serveixen com a lloc per a l'oració.

El prec i els cants són actes de devoció molt típics, com també o són oferir fruites, flors i encens. Una de les festes religioses més populars tant a Xina com a Japó, es la de Ullambada, celebració en la que es fan ofrenes als esperits dels morts i als fantasmes afamats. Es diu que durant aquesta celebració les portes de l'altre món estan obertes per que els esperits que ja han marxat puguin tornar a la terra per alguns moments.

Els corrons d'oració, estan formats per una sèrie d'oracions, i es creu que si es fan girar, aquestes oracions són enviades al cel.

El principal objecte de les cerimònies dels tibetans celebrades en els temples, consisteix en posar als adoradors en presència de un determinat conjunt de divinitats, obsequiar-les amb ofrenes sacrificials (per exemple, llums, encens, pastels, licor consagrat), rebre les seves benediccions fortificants i finalment despedir-les. També utilitzen el mètode de meditació i la tècnica del yoga. Actualment són acceptades pel budisme, pràctiques adivines i oràculs, horòscops i prediccions de fortuna.

Llocs on es practica:

El budisme té 2500 anys d'existència i uns 300 milions de seguidors en el món. Junt amb el cristianisme, es pot dir que el budisme és la religió que més seguidors té.

En els països on el budisme està viu, té un paper en la vida política. Per exemple Sri Lanka i Tailàndia, on el budisme Theravada es la religió de l'estat. A Tailàndia, el Sangha budista es un òrgan dirigit per l'estat.

A Japó, l'associació Sokagakkai, de la secta Nichiren es especialment poderosa.

La Índia, es el lloc d'origen del budisme.

La situació del budisme en la República Popular de Xina no es ben coneguda; només es sap que va sofrir una forta repressió.

En d'altres països amb règims comunistes (Vietnam, Laos, Camboya i Tibet) el budisme, que era predominant, ha perdut la seva força.

Fins fa un segle era practicada exclusivament a l'Àsia, però actualment desperta interès en tot el món.

4. Digueu quina ha estat la descoberta més important per a tu a l'estudia aquesta religió.

El que més m'ha cridat l'atenció és que els budistes no creuen en un Déu superior.

I també que creuen que la vida és sofriment i només el Nirvana els pot alliberar d'aquest sofriment.

Una altra descoberta es que els devots practiquen la seva religió de manera individual. Cada devot té a casa seva un lloc destinat a l'oració, on hi ha una imatge de Buda.

T'agradaria ser membre, o formar part d'aquesta comunitat religiós?

No m'agradaria formar part d'aquesta comunitat religiosa, perquè no estic d'acord amb les seves creences. Creuen que la vida és sofriment.

Jo no crec que la vida sigui sofriment. A la vida podem trobar algun moment de dolor o de perill, però la vida també ens porta felicitat.

- **Comenta a grans trets, a partir del que has buscat i has escoltat en**

els vídeos que s'han passat a classe quines són les semblances i les diferències entre aquestes cinc grans religions.

- **En l'hinduisme, el judaisme, el cristianisme i l'islam, l'origen de la**

religió prové directament d'un Déu. En canvi, en el budisme la religió sorgeix a partir del Buda (Sidarta Gautana).

- **Cristianisme, islamisme i judaisme, creuen en un sol Déu. En canvi els**

hinduistes creuen en molts Déus (politeisme). El budisme creu que no hi ha cap Déu (ateisme).

- **El budisme i l'hinduisme creuen en la reencarnació de les ànimes.**

- El terme <<lama>> en el budisme equival a <<pare>> entre els catòlics.
- Pels jueus, la Bíblia, correspon essencialment, a l'Antic Testament.

Igual que la religió cristiana.

- **Totes aquestes cinc religions, utilitzen el simbolisme en el seu**

llenguatge i en les seves pràctiques per referir-se a la divinitat.

- **En totes aquestes religions existeixen rituals a través dels quals els**

humans entren en contacte amb el sagrat.

6. Bibliografia.

- Guía del estudiante, Ed. Platon, Barcelona, 1992.
- Larousse, Ed. Planeta/edicions 62, Barcelona 1990.
- Diccionario enciclopedico oceano, Ed. Oceano, Barcelona 1990.
- Gran Enciclopedia Larousse, Ed. Planeta, S.A.
- <http://www.puntapunt.com/sakya/Iniciacion.htm>
- <http://www.fundamentalbuddhism.com/spanish.htm>
- <http://www.caminantes.net/web/Budismo/intbud/intbud4.htm>
-